

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1100/2015
22.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.М., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М., адвоката В.Ш., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу, К 8/14 од 03.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1037/15 од 14.09.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 22.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 8/14 од 03.07.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1037/15 од 14.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К 8/14 од 03.07.2015. године, окривљени З.М., оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 12 година, у коју се урачунава време проведено у притвору од 10.12.2013. године па надаље. Окривљени је истом пресудом обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, као и да плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 1037/15 од 14.09.2015. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног З.М. и првостепену пресуду потврдио.

Против ових пресуда бранилац окривљеног З.М., адвокат В.Ш., благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде Закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и донесе пресуду којом ће укинути наведене пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, али га није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, те је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног З.М., у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП, пресуда не може заснивати и то на исказу сведока С.Ј., имајући у виду да овај сведок није испитан на главном претресу, нити је извођење тог доказа било предложено од стране јавног тужиоца, односно браниоца окривљеног, већ је наведени сведок испитан у претходном поступку од стране Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу, па се самим тим, према наводима захтева, на овом доказу пресуда не може заснивати.

Врховни касациони суд налази да је тачан навод захтева браниоца окривљеног, да се побијане правноснажне пресуде заснивају на исказу сведока С.Ј., иако он није био испитан на главном претресу, што је супротно одредби члана 490. ЗКП, којом је прописано да суд заснива пресуду само на доказима, који су изведени на главном претресу.

Међутим, околност да је наведени доказ прибављен на начин супротан цитираној законској одредби, не представља самим тим битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се указује захтевом браниоца окривљеног.

Ово из разлога, што је чланом 438. став 2. тачка 1) ЗКП, прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу, на коме се по одредбама тог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда, у конкретном случају а па према образложењу првостепене и другостепене пресуде, произлази да је чињенично стање у погледу извршења дела утврђено на основу исказа сведока В.Б., Р.Ж., Д.С., В.С., Р.М., Д.М. и М.Т., као и на основу изведених писаних доказа, на основу којих су нижестепени судови закључили да је окривљени извршио предметно кривично дело, што, по оцени овог суда, упућује на закључак да би пресуда била донесена и без исказа наведеног сведока.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, па се супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењују као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.

